

4. Цимбалістова О., Швачка В. Переведення закупівель в електронний формат як ефективний інструмент боротьби з корупцією. *Scientific Collection «InterConf»*. 2022. № 136. С. 82–85.

5. Prozo.org. Матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Prozo.org> (дата звернення 05.03.2024).

*Науковий керівник: Леся ХАЛЕЦЬКА,
канд. іст. наук, доцент*

УДК [004.738.5:316.472.4]:351(043.2)

Олеся ШЕЛЕГЕДА

Національний авіаційний університет, Київ

ДОПИСИ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ ЯК ДЖЕРЕЛА ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Соціальні мережі мають значний вплив на інформаційне середовище. Вони стали однією з основних платформ для комунікації між владою та громадянами, а також для оприлюднення важливої інформації. Щодня українці відслідковують дописи публічних осіб у соціальних мережах, і наявність синьої відмітки верифікації поруч з їхніми іменами є певним підтвердженням достовірності опублікованої інформації. Проте варто зазначити, що не всі такі дописи можна вважати офіційними джерелами публічної інформації, а соціальні мережі можуть стати ідеальним середовищем для поширення дезінформації та впливу на свідомість населення.

Закон України «Про доступ до публічної інформації» визначає публічну інформацію як інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків.

Одним із головних завдань осіб, які управляють публічною інформацією, є забезпечення доступності цієї інформації шляхом регулярного та оперативного її оприлюднення: на офіційних вебсайтах, на державному вебпорталі відкритих даних, а також за допомогою будь-яких інших доступних методів [1]. Хоча до обов'язків розпорядників публічної інформації не входить оприлюднення інформації у соцмережах, у окремих ситуаціях цей метод може виявитися найбільш дієвим у забезпеченні доступу до неї.

Відповідно до законодавства [1], особи, які обіймають посади у державних органах, не вважаються суб'єктами владних повноважень. Хоча вони виконують організаційні та розпорядчі функції та мають право

на прийняття рішень щодо доступу до інформації, вони діють від імені самого органу.

Таким чином, якщо інформація публікується на офіційній сторінці державного органу і відповідає визначенню публічної інформації, то цей допис можна вважати джерелом публічної інформації. Проте особисті повідомлення посадовців та службовців органів влади у соціальних мережах не є публічною інформацією і можуть висловлювати лише їх особисту точку зору.

Список літератури

1. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI. Дата оновлення: 18.10.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (дата звернення: 25.02.2024).

*Науковий керівник: Людмила БОЖУК
канд. іст. наук, доцент*

УДК 930.25(477)ЦДЕА:008(043.2)

Ярослав ЯКУБЧАК

Національний авіаційний університет, Київ

«УКРАЇНСЬКИЙ МАРТИРОЛОГ ХХ СТ.»: ДОСВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО ДЕРЖАВНОГО АУДІОВІЗУАЛЬНОГО ТА ЕЛЕКТРОННОГО АРХІВУ В ЗБЕРЕЖЕННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Соціальна пам'ять, являючись формою трансляції та передачі групових цінностей, є основою для збереження та формування національної ідентичності та самосвідомості. Саме тому в реаліях інформаційної війни проти України, ціль якої полягає у викривленні історичних фактів та свого роду «перезапису» української свідомості, все гостріше постає питання збереження історичної істини, що в сучасних реаліях корелює з поняттям виживання української національної ідентичності як такої. Яскравим прикладом забезпечення збереженості соціокультурної спадщини та формування сучасного символічного капіталу українського суспільства є інформаційно-пошуковий інтернет-проект «Український мартиролог ХХ ст.», що був представлений головою Архівної служби України Анатолієм Хромовим 6 листопада 2020 року під час прес-конференції в «Укрінформі» [2]. Являючись